

Les Misérables

Aanwijzingen voor de beleving bij de songs:

Nr.	Naam song	Intentie van de song	Houding, mimiek, bewegingen
1	Working song	Het gezang van slaven tijdens hun werk	Gebogen rug (het werk is zwaar) Schuin naar beneden kijken.
2	At the end of the day	Aanklacht van het volk, dat in armoede en onderdrukking leeft. Het leven heeft geen enkele zin. Wij, arme mensen, zijn altijd de pineut.	Blik strak op het publiek gericht. Zet boze ogen op, afgewisseld met een triste blik van berusting. Maak bewegingen met de armen of vuisten, waar dat de boosheid kan onderstrepen. Eindig tegelijk met het hoofd omlaag.
3	I dreamed a dream	Fantine denkt terug aan betere tijden met de vader van haar kind. Ze treurt over het verlies van dat geluk.	Als Fantine haar solodeel zingt kijkt het koor naar haar. Het koor zingt het lied in de richting van het publiek met het hoofd en ogen schuin omhoog, alsof je terugdenkt aan mooie momenten. Een glimlach hoort erbij. Twee keer gaat je hoofd omlaag met een trieste blik: Van 'But the tigers...' tot aan 'He slept...' en bij de regel 'but he was gone when autumn came'
4	Castle on a cloud	Kleine Cosette fantaseert over een plaats waar ze naar toe kan om te ontsnappen aan het zware leven	Terwijl ze veegt, houdt ze haar hoofd schuin omhoog met een vage glimlach en een dromerige blik.
5	Master of the house	Heildronk op de herbergier. Zijn gasten vinden het een topvent, al weten ze ook dat hij nogal eens wat rommelt met voedsel en prijzen.	Vrolijke sfeer, flinke lach op het gezicht. Blik afwisselend gericht op Nico en het publiek (alsof dat ook gasten aan het andere kant van het lokaal zijn). Waar mogelijk vrolijk meebewegen op de muziek en een schaterlach past prima tussen de coupletten door.
6	Suddenly	Valjean realiseert zich plotseling dat hij nu de zorg voor een kind heeft en dat zijn leven ineens compleet veranderd is. Hij komt tot de conclusie dat Cosette voor hem een cadeau is uit de hemel, dat zijn leven zal verrijken.	Als Valjean z'n solodeel zingt, kijkt iedereen in het koor met een ontroerde blik naar Cosette. Daarna zingt het koor met het hoofd iets omhoog en gezicht naar publiek. Ogen vol tederheid en ontroering. Op twee regels 'You have warmed my heart like the sun' en 'You have brought the gift of life' naar Cosette kijken.
7	Stars	Javert is boos op zichzelf en 'n tikkie wanhopig omdat Valjean hem weer door zijn vingers is geglipt. Hij zingt om zichzelf van zijn eigen gelijk te overtuigen. Hij staat tenslotte voor het recht en dat recht zal zegevieren.	Ietwat boze, maar vooral vastberaden blik rechtstreeks gericht op het publiek. Bij het woord 'Stars' de blik omhoog (naar de sterren) tot aan 'And so it has been...'. Het laatste couplet enigszins smekend en twee vingers omhoog als je zweert. Eindigen met de blik omhoog.

8	Do you hear the people sing	Enjolras roept de koorleden op tot de revolutie. Het koor laat zich van de noodzaak overtuigen en sluit zich bij hem aan. Ze zijn boos om wat hen is aangedaan en zingen met Enjolras mee om moed te verzamelen voor de revolutie.	Tijdens het solodeel van Enjolras kijkt het koor naar hem. Als het koor gaat zingen, hoort daar een vastberaden blik bij richting publiek. Elke keer als het koor een stap naar voren doet, versterkt de vastberaden blik op het gezicht.
9	One day more	Alle hoofdpersonages uit de musical gaan aan de vooravond van de revolutie bij zichzelf te rade wat dit voor hen zal gaan opbrengen. Bij de meesten van hen zijn er twijfels. Bij Enjolras en Javert echter is vastberadenheid troef en bij de Thénardiërs is er plezier.	Alle koorleden zingen mee met de hoofdpersonages met de ogen iets omhoog in de richting van het publiek. Toon een vertwijfelde blik bij de zang van Jean, Marius en Eponine. Bij de zang van Enjolras en Javert een vastberaden blik en bij de zang van de Thénardiërs een gemene grijns.
10	On my own	Eponine heeft de brief van Marius aan Cosette gelezen en weet nu zeker dat de man waar ze in het geheim smoorverliefd op is, van een ander houdt. Ze wordt door verdriet overmand.	Als Eponine haar solodeel zingt, kijkt het koor niet naar haar maar naar voren over het publiek heen met een gepijnigd blik in de ogen. Dit blijft ook zo, als het koor gaat zingen, tot aan het eind van het nummer.
11	Bring him home	Valjean heeft door de brief van Marius begrepen, dat zijn dochter stapelverliefd is op deze man en dat haar hart zal worden gebroken als hij tijdens de revolutie het leven laat. Hij is daarom naar de barricaden gegaan om op Marius te letten en bid bij het kampvuur tot God, dat het leven van de jongen gespaard zal blijven.	Als Valjean zijn solodeel zingt, kijkt het koor niet naar hem maar naar boven (richting God) met een smekende blik in de ogen. Dit blijft ook als het koor mee gaat zingen. Bij de eerste twee regels van het tweede couplet past een lichte glimlach.
12	Empty chairs and empty tables	Marius keert vanuit het ziekenhuis terug in zijn stamlokaal, waar de revolutie is begonnen. Hij realiseert zich dat alles stil is en al zijn vroegere vrienden tijdens de revolutie zijn omgekomen.	Als Marius opkomt kijkt hij tijdens zijn solodeel met een trieste blik om zich heen. Als de mannen in de rook zingen, kijken deze met opengesperde ogen het publiek recht aan.
13	Finale: Do you hear the people sing	Het nummer start met de solozang van de personages, die overleden zijn of gaan overlijden (Valjean). Hierna vindt als afsluiting een herhaling plaats van het nummer Do you hear the people sing	Tijdens de solozang kijkt het koor met ontroerde blik naar de solozangers. Als het koor start met 'Do you hear' past hier weer de vastberaden blik bij gericht op het publiek.